ମାମ ଚାନ୍ଦ ପାଲ

ବନାମ

ଶ୍ରୀମତୀ ଶାନ୍ତି ଅଗ୍ରୱାଲ

ଫେବୃଆରୀ 14, 2002

[ଆର. ସି. ଲାହୋଟୀ ଏବଂ ବ୍ରିଜେଶ କୁମାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ:

ୟୁ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଭବନ (ବିନିୟମ, ଭଡ଼ା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ, 1972 ଧାରା 20 (4)।

ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖରେ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅର୍ଥର ବକେୟା କିମ୍ବା ଜମା- ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଲାଗି ବୈଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତା- ବକେୟା ଭଡ଼ା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଭଡ଼ା ପୈଠରେ କରିବାରେ ଖିଲାପ କାରଣରୁ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା- କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ- ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖରେ ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲା ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖ ପାଇଁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୁଳ୍କ ଜମା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥଗିତ ତାରିଖରେ ଓକିଲଙ୍କ ଶୁଳ୍କ ଜମା କରିଥିଲେ- ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିବା ସମୟରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖକୁ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ଏବଂ ବୈଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପାଳନ ନ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ- ଆବେଦନ ଉପରେ, କୁହାଗଲା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥଗିତ ତାରିଖ ହିଁ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ଅଟେ- ଯେହେତୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ସେହି ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଭଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୁଳ୍କର ବକେୟା ଜମା କରିଛନ୍ତି, ବୈଧାନିକ ଆବଶ୍ୟକତାର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅନୁପାଳନ ହୋଇଛି ଏବଂ ଭଡ଼ାଟିଆ ଉଚ୍ଛେଦ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ।

ବକେୟା ଭଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅର୍ଥରାଶି ଜମା କରିବା- ଗୋଟିଏ ଶୀର୍ଷକରୁ ଅନ୍ୟ ଶୀର୍ଷକକୁ ବକେୟାରାଶିର ସମାଯୋଜନ- ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅର୍ଥରାଶି ଜମା, କେବଳ ଓକିଲଙ୍କ ଦେୟ ରାଶି ବ୍ୟତୀତ- ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ମଧ୍ୟ ଜମା କରାଯାଇଛି, ଯଦିଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ, ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ଏବଂ ଓକିଲଙ୍କ ଶୁଳ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ନଗଣ୍ୟ- କୁହାଗଲା, ଏଭଳି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଜମାକୁ ଅନ୍ୟ ଶୀର୍ଷକ ପାଇଁ ସମାଯୋଜିତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଶବ୍ଦାବଳୀ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ:

ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ – ଏହାର ଅର୍ଥ ।

ପ୍ରତିବାଦୀ-ଘରମାଲିକାଣୀ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୁଳ୍କର ଆଦାୟ ଏବଂ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ଖିଲାପ ଆଧାରରେ ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ତାରିଖ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା । ତେବେ, ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ନୋଟିସ ଦିଆଯାଇପାରିନଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ନୋଟିସ ଜାରି ପାଇଁ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖରେ ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ ଏବଂ ମାମଲାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ

ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଭଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶୁଳ୍କର ବକେୟା ଜମା କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କ ସମେତ ଯଦିଓ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା । ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥଗିତ ତାରିଖରେ ଓକିଲଙ୍କ ଶୁଳ୍କ ବାବଦରେ ଅର୍ଥ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ।

ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନେ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖକୁ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ ଏବଂ ଓକିଲଙ୍କ ଶୁଳ୍କ ପାଇଁ ଜମା ରାଶିକୁ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ପରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କ କାରଣରୁ ଜମା ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥକୁ ଓକିଲଙ୍କ ଶୁଳ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ା ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଧାରା 20(4) ର ଲାଭକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଉଚ୍ଛେଦ ଆଦେଶ ପାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁକରି ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଟି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ନ୍ୟାୟାଳୟ

କହିଲେ: 1. ଭଡ଼ାଟିଆ-ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖରେ ୟୁ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ କୋଠା (ବିନିୟମ, ଘର ଭଡ଼ା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ, 1972 ର ଧାରା 20(4) ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ହେବାକୁ ଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଶି ସହିତ ବକେୟା ଭଡ଼ା ଜମା କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛେଦ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ହେବେ ।

2. ସ୍ଥିତି ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ସେହି ତାରିଖ ଅଟେ ଯେଉଁଦିନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିବାଦ ଉପରେ ନିଜର ମନୋନିବେଶ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ତାରିଖ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ହେବ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ତାରିଖ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ ହେବ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିଜର ମନୋନିବେଶ କରିବେ । ଯେହେତୁ ଏହା ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଯେଉଁଠି ବାଦପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ, ତେଣୁ ମାମଲାର ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଯେ କୌଣସି ତାରିଖ, ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ତାରିଖ ଭାବେ ଗଣ୍ୟ ହେବ ।

3. ଯେଉଁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜେ ଉପଲବ୍ଧ ନଥା'ନ୍ତି, ତାହାକୁ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଜମା କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପଧାରା (4) ର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅନୁପାଳନ ଅଟେ । ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପଧାରା (4) ଅଧୀନରେ ଜମା ହେବାକୁ ଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ଯଥାରୀତି ଜମା କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଉପଲବ୍ଧ ନ ଥିବା ବେଳେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ଅଟେ । ତେଣୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପଧାରା (4) ର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅନୁପାଳନ କରାଯାଇଛି ।

ବେଦ ପ୍ରକାଶ ୱାଧୱା ବନାମ ବିଶ୍ୱ ମୋହନ, ଏଆଇଆର (1982) ଏସସି 816; *ସୁଦର୍ଶନ ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ସୁଶୀଲା ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1999] 8 ଏସସିସି 31 *ଏବଂ ଅଦ୍ୱୈତ ନନ୍ଦ* ବନାମ *ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମିରଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1995] 3 ଏସସିସି 407, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।

ଜଗନ୍ନାଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, [1982] ଏ.ଆର.ସି. ପୃଷ୍ଠା 665, ଅନୁମୋଦିତ ।

4. ମାମଲା ଦାୟର ହେବା ପରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ସମସ୍ତ ଦେୟ ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଏତେ ଇଚ୍ଛୁକ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଏହା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଦ୍ୟତନ କରିବା ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜମା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20(4) ପ୍ରଣୟନ କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହିକି ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା । ଏହା କେବଳ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଛେଦ ଆଧାର ଭଡ଼ା ପୈଠରେ ଖିଲାପ ଅଟେ; ତଥାପି ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହିପରି ଏକ ସୁଯୋଗର ଲାଭ ଉଠାଇବା ପରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାନତା ରହେ କାରଣ ଘରମାଲିକ ବାକି ଭଡ଼ା ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ସହିତ ଆଇନଗତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଖିଲାପ ରାଶି ଉପରେ ସୁଧ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଭଡ଼ାଟିଆ ପରିସରରୁ ବାହାରିଯିବାର ଦାୟିତ୍ୱରୁ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି ।

5. ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଆଇନର ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରକୃତରେ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବେ ପୂରଣ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ବୈଷୟିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପାଳନକୁ ବୁଝିବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୈଷୟିକ ବା ଯନ୍ତ୍ରବତ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ତେବେ, ଉକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପାଳନ ନ କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ବୋଲି କହିବା ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହେଁ । ଦେୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଧିତ ସମସ୍ତ ଦେୟ ଏବଂ ପରିମାଣ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ଜମା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ କିନ୍ତୁ ସେହି ଢାଞ୍ଚା ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଆଇନର ବୈଷୟିକତାକୁ ପାଳନ ନ କରି ବାସ୍ତବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଅନୁପାଳନ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇପାରେ ।

6. ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20(4) ଅଧୀନରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଶି କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କ ଜମା କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ, ଆବେଦନକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆ ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ଜମା କରିଥିଲେ । ଓକିଲଙ୍କ ଦେୟ ବାବଦ ଅର୍ଥର ପରିମାଣ ପ୍ରାୟତଃ ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କ ସହିତ ସମାନ ଥିଲା, କାରଣ ଏପରି ପରିମାଣର ବିଦ୍ୟୁତ ଶୁଳ୍କକୁ ଭଲ ଭାବରେ ସମାଯୋଜିତ କରାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ଓକିଲଙ୍କ ଶୁଳ୍କ ବାବଦରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20(4) ରେ ଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବିଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଛୋଟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଫଳପ୍ରଦ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ହେବ । ଏହା କେବଳ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ଅତ୍ୟଧିକ ବୈଷୟିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହେବ ଯାହା ଆଇନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରକୃତ ଏବଂ ଯଥେଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ କୌଣସି ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

ଡଃ ନୀଳାମ୍ବର ଝା ବନାମ *ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ଗୋରଖପୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ଏମ. ସି. ପାଲ* ବନାମ *ଶ୍ରୀମତୀ ଶାନ୍ତି ଅଗ୍ରୱାଲ* **1035 (1982) ଏଆରସି 555, ଅନୁମୋଦିତ ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1187/2002 ।

ସି.ଏମ.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 15122/2001 ରେ ଆଲ୍ଲାହାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା ରିଖ 3.5.2001 ର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁବ୍ରତ ଶର୍ମା, ଆଲୋକ ସିଂହ ଏବଂ ଡାକ୍ତର ବିପିନ ଗୁପ୍ତା ।

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ, ସୁଶ୍ରୀ ପରିନା ସ୍ୱରୂପ ଏବଂ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଚୌଧୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ

ବ୍ରିଜେଶ କୁମାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫର ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଲୁ । ଏହି ମାମଲାରେ ଆମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଏବଂ ଆଲୋଚିତ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏହିକି ଯେ, ଭଡ଼ାଟିଆ-ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖରେ ୟୁ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଭବନ (ବିନିୟମ, ଭଡ଼ା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ 1972, (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ') ଉପରେ ଧାରା 20(4) ଅଧୀନରେ ଦେୟଯୋଗ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଶି ସହିତ ଭଡ଼ା ବକେୟା ଜମା କରିଥିଲେ କି ନାହିଁ, ଯାହା ଉଚ୍ଛେଦ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପଧାରା (4) ଅଧୀନରେ ପରିକଳ୍ପିତ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖର ଅର୍ଥ କ'ଣ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଏହା ବିଚାର କରେ ।

> (4) ଉପଧାରା (2) ର ଖଣ୍ଡ (a) ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମାରେ, ଯଦି ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ଘରମାଲିକଙ୍କୁ ଦେୟ ପୈଠ କରନ୍ତି କିମ୍ବା (ଘରମାଲିକଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜମା କରନ୍ତି) ତାଙ୍କଠାରୁ କୋଠାଘରର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଦଖଲ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ଏବଂ କ୍ଷତିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିମାଣ (ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଦଖଲ ପାଇଁ ଏପରି କ୍ଷତି ଭଡ଼ା ଭଳି ସମାନ ହାରରେ ଗଣନା କରାଯାଏ) ବାର୍ଷିକ ନଅ ପ୍ରତିଶତ ହାରରେ ସୁଧ ସହିତ ଏବଂ ସେହି ସମ୍ପର୍କରେ ଘରମାଲିକଙ୍କ ମାମଲାର ଖର୍ଚ୍ଚ, ଧାରା 30 ର ଧାରା (1) ଅଧୀନରେ, ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଜମା ହୋଇଥିବା କୌଣସି ରାଶିକୁ କାଟିବା ପରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ, ସେହି ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ସେହି ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିପାରନ୍ତି ।
>
> ....
>
> ....
>
> (a) "ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମନରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ତାରିଖ;

ଆବେଦନକାରୀ ମିରଟ ସହରରେ ଏକ ଦୋକାନ ପାଇଁ ମାସିକ 128.70 ପଇସା ଭଡ଼ାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଘରମାଲିକାଣୀଙ୍କ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଟନ୍ତି । ଘରମାଲିକାଣୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ନୋଟିସ ସତ୍ତ୍ୱେ ଭଡ଼ାଟିଆ 1.10.1986 ଠାରୁ ଭଡ଼ା ଦେବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ଲଘୁ ବାଦ ଅଦାଲତ, ମିରଟଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବାକି ଭଡ଼ା ଇତ୍ୟାଦି ଆଦାୟ ଏବଂ ଭଡ଼ା ପୈଠରେ ଖିଲାପ ଆଧାରରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଲଘୁ ବାଦ ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 290/ 1988 ଦାୟର କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀ ଭଡ଼ା ପୈଠ କରିବାରେ ଖିଲାପ କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କ କାରଣରୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାର ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଘଟିଛି ଯେ ବାଦୀଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଭଡ଼ା ପାଇଥିଲେ ଏବଂ 4.11.1986 ରେ ଏକ ରସିଦ ମଧ୍ୟ ଜାରି କରିଥିଲେ । ତେବେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବେଦନ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ, ଯେହେତୁ ସିପିସି ର ଆଦେଶ 15 ନିୟମ 5 ଅଧୀନରେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ବିଚାର ପାଇଁ ବାକି ରହିଛି ତାହା ଅଧିନିୟମ 20 (4) ର ଅନୁପାଳନ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଟେ ।

ଯେତେ ଦୂର ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖର ଅର୍ଥ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଛି, ସ୍ଥିତି ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ଯେ ଏହା ସେହି ତାରିଖ ଯେଉଁଥିରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ବିବାଦ ଉପରେ ନିଜର ମନୋନିବେଶ କରନ୍ତି । ଏପରି ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ତାରିଖ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ ହେବ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ତାରିଖ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ ହେବ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ । ଯେହେତୁ ଏହା କ୍ଷୁଦ୍ର କାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ସହିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବାଦପତ୍ର ସ୍ଥିର କରିବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ ଥିବାରୁ, ମାମଲାର ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଯେ କୌଣସି ତାରିଖକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ତାରିଖ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଉପରୋକ୍ତ ସ୍ଥିତି ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନେକ ମାମଲା ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କେତେକ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି । *ବେଦ ପ୍ରକାଶ ୱାଧୱା* ବନାମ *ବିଶ୍ୱ ମୋହନ*, ଏଆଇଆର (1982) ଏସସି 816 ମାମଲାରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଲେ ଯେ ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାଥମିକ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ହେବ ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ରାଶି ଜମା କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଅଧିନିୟମ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପାଳନ ସ୍ୱରୂପ ହେବ । *ସୁଦର୍ଶନ ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ସୁଶୀଲା ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ*, [1999] 8 ଏସସିସି 31 ମାମଲାରେ ନୋଟିସ ଜାରି ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ଥିଲା, ତେଣୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଭିଯୋଗର ନକଲ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ଯାହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଡବ୍ଲ୍ୟୁଏସ ଦାଖଲ କରିବା ଏବଂ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ନୂତନ ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପଧାରା (4) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ (a) ସହିତ ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ମାମଲାର ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖଟି ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ଥିଲା, ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ନୁହେଁ । ଏହା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ 'ଶୁଣାଣୀ' ଶବ୍ଦ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ବେଦ ପ୍ରକାଶ (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଏକ ମାମଲା *ଅଦ୍ୱୈତ ନନ୍ଦ* ବନାମ *ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ମିରଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1995] 3 ଏସସିସି 407 ରେ, ପ୍ରଥମେ ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ ପାଇଁ ଏବଂ ପରେ ବାଦପତ୍ର ନକଲ ପ୍ରଦାନ ପରେ ମାମଲାର ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ତାରିଖ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖରେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିଜର ମନୋନିବେଶ କରିବେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖରେ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଆମ୍ଭେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଜମା କରାଯାଇଥିବା ବାକି ଅର୍ଥ ସମ୍ପର୍କରେ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇପାରୁ । ମାମଲା 5.12.1988 ରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ସମନ ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡୁଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ ପାଇଁ 19.01.1989 ଏବଂ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ 27.01.1989 ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କୁ ନୋଟିସ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିନଥିଲା, ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଉପରେ ବିଜ୍ଞାପନ ମାଧ୍ୟମରେ ନୋଟିସ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ପାରିତ ହେଲା ଏବଂ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ 3.7.1989 ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା । ତେବେ, ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଭୁଲ ହେତୁ, ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ 3.7.1989 ବଦଳରେ 26.4.1989 ଭାବେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ।

ତେବେ ଏହା ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ନପାରେ କାରଣ ଏଥିରୁ କିଛି ବଦଳିବ ନାହିଁ ଯେହେତୁ 26.4.1989 ପ୍ରକାଶିତ ତାରିଖ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହାକୁ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଦେଶ-ଫର୍ଦ୍ଦ ଆହୁରି ଦର୍ଶାଏ ଯେ 26.4.1989 ରେ ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ତାଲିମ ପାଇଁ ଯାଇଥିବାରୁ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ । ଏହି ମାମଲାକୁ 11.5.1989 କୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ତା'ପରେ ମଧ୍ୟ ମାମଲା କେବଳ ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ ସ୍ଥଗିତ ହେଉଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେପରିକି ଓକିଲମାନଙ୍କ ଧର୍ମଘଟ ଇତ୍ୟାଦି ଏବଂ ପରେ ବାଦପତ୍ରର ନକଲ ପ୍ରଦାନ ପରେ, ଲିଖିତ ବିବୃତ୍ତି ଦାଖଲ ଏବଂ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ତାରିଖ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଗଲା । ଏହି ସମୟରେ, ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଭଡ଼ାଟିଆ-ପ୍ରତିବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଏବଂ 11.2.1989 ରେ ବାକି ଭଡ଼ା ଇତ୍ୟାଦିର ଅର୍ଥ ଜମା କଲେ । ଘର ମାଲିକାଣୀ-ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତି ଜବାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସର୍ବମୋଟ 5024 ଟଙ୍କା ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରୁ ଟଙ୍କା 3474.90 ପଇସା ଫେବୃଆରୀ, 1989 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଡ଼ା ବାବଦରେ, ଟଙ୍କା 358.20 ପଇସା ବିଦ୍ୟୁତ ଦେୟ ଭାବେ, 725 ଟଙ୍କା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେୟ ବାବଦରେ, 365 ଟଙ୍କା ବାକି ଉପରେ ସୁଧ ଏବଂ 10 ଟଙ୍କା ବିବିଧ ଅର୍ଥ ଭାବେ ଥିଲା । ସେହି ଜମାରେ ଓକିଲଙ୍କ ପାଉଣା ବାବଦ 375 ଟଙ୍କା ସାମିଲ ନଥିଲା ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 11.5.1989 ରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଜମା ବାବଦରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଏହିକି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପ-ଧାରା (4) ର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହୋଇନାହିଁ, ଯେହେତୁ ଓକିଲଙ୍କ ପାଉଣା 26.4.1989 ରେ କିମ୍ବା ତା' ପୂର୍ବରୁ ଜମା କରାଯାଇନଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 11.5.1989 ରେ ସେହି ଅର୍ଥ ଜମା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ କୌଣସି ଲାଭ ମିଳିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଦୁଇ ପ୍ରକାରର- ପ୍ରଥମଟି: 26.4.1989 କୁ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ସେହି ତାରିଖରେ ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ତାଲିମରେ ଯାଇଥିବାରୁ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥଗିତ ତାରିଖରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 11.5.1989 ରେ ସେ ଓକିଲଙ୍କ ଦେୟ ରାଶି ଜମା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, କରାଯାଇଥିବା ଜମାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20(4) ର କୌଣସି ଖିଲାପ କିମ୍ବା ଅନୁପାଳନର ଅଭାବ ନାହିଁ । ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ, ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପଧାରା (4) ଅନୁଯାୟୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶୁଳ୍କ ଜମା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଯେଉଁ ଅର୍ଥ 358.20 ଟଙ୍କା ଥିଲା ଏବଂ ତାହା 11.2.1989 ରେ ଓକିଲଙ୍କ ପାଉଣା ଜମା ନ କରିବା ଜନିତ ଅଭାବକୁ ପୂରଣ କରିଦେବ । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ପ୍ରାୟ 17 ଟଙ୍କାର ଏକ ସାମାନ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅକିଞ୍ଚିତକର ହେବ । ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ଯୁକ୍ତି କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଗଲାନାହିଁ; ଅର୍ଥାତ୍ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେହି ଗ୍ରହଣ କଲେନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ଲଘୁ ବାଦ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ମିରଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଲେ । ତା 26.04.1989 ରିଖକୁ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଓକିଲଙ୍କ ପାଉଣା ବାବଦ ଅର୍ଥ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ପରେ ଜମା କରାଯାଇଥିବା ଭାବେ ଧରିନିଆଗଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲା ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ ଦେୟ ବାବଦରେ ଜମା ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥକୁ ଓକିଲଙ୍କ ପାଉଣା ପାଇଁ ସମାଯୋଜିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପ-ଧାରା (4) ର ଲାଭରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଆଦେଶ ପାରିତ ହେଲା ।

ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ନୋଟିସ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ, ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ 3.7.1989 ଭାବରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଭୁଲ ଭାବରେ 26.4.1989 ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ଏହା ଉପରେ କିଛି ବଦଳିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ 26.4.1989 ରେ ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖ ଭାବରେ 11.5.1989 ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜେ ଉପଲବ୍ଧ ନଥା'ନ୍ତି, ତାହାକୁ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଭଡ଼ାଟିଆ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏହି ଯୁକ୍ତି ଆଲ୍ଲାହାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ସମର୍ଥନ ପାଏ ଯାହା 1982 ଏ.ଆର.ସି ପୃଷ୍ଠା 665- ଜଗନ୍ନାଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବନାମ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ରେ ବିବୃତ ହୋଇଛି । ନ୍ୟାୟାଳୟ ସି.ପି.ସି. ର ଆଦେଶ XV ନିୟମ 5 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ "ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିଚାର କରୁଥିଲେ । ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲା ଯେ, 'ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ' ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ସମନରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ତାରିଖ ଅଟେ, କେବଳ ସେହି ସମୟକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ଯେତେବେଳେ ପୀଠାସୀନ ଅଧିକାରୀ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥାନ୍ତି କିମ୍ବା ସେହି ତାରିଖରେ ମାମଲା ହାତକୁ ନେବା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନଥା'ନ୍ତି । ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମାର ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ତାରିଖ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଓକିଲଙ୍କ ଦେୟ ରାଶି 11.5.1989 ରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1.5.1989 ରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ମାର୍ଚ୍ଚ, ଏପ୍ରିଲ ଏବଂ ମେ, 1989 ମାସ ପାଇଁ ଭଡ଼ା ଜମା କରିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଜବାବ ସହିତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଠିକା ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକର ନକଲ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଜମାର ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ତାରିଖ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଓକିଲଙ୍କ ପାଉଣା ବାବଦ ଅର୍ଥ 11.5.1989 ରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1.5.1989 ରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ମାର୍ଚ୍ଚ, ଅପ୍ରେଲ ଏବଂ ମେ, 1989 ମାସଗୁଡ଼ିକର ଭଡ଼ା ଜମା କରିଥିଲେ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଠିକା ପ୍ରସ୍ତାବଗୁଡ଼ିକର ନକଲ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଜବାବ ସହିତ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ନିଜ ରାୟରେ ମାର୍ଚ୍ଚ, ଅପ୍ରେଲ ଏବଂ ମେ, 1989 ମାସଗୁଡ଼ିକର ଭଡ଼ା ଜମା ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ସିପିସି ଆଦେଶ XV, ନିୟମ 5 ଅଧୀନରେ ଭଡ଼ାଟିଆ-ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପ୍ରତିରକ୍ଷାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିଲେ । ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବଲୋକନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଶୁଣାଣୀର ପରବର୍ତ୍ତୀ ତାରିଖ 3.7.1989 ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ମାର୍ଚ୍ଚ, ଅପ୍ରେଲ, ମେ ଏବଂ ଜୁନ 1989 ମାସଗୁଡ଼ିକର ଭଡ଼ା ଜମା ହୋଇନଥା'ନ୍ତା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଅବଲୋକନକୁ ବଜାୟ ରଖିବା କଷ୍ଟକର, କାରଣ ଅଭିଲେଖରେ ଏଭଳି ଉପାଦାନ ଅଛି ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ମାର୍ଚ୍ଚ, ଅପ୍ରେଲ ଏବଂ ମେ 1989 ମାସଗୁଡ଼ିକର ଭଡ଼ା ଭଡ଼ାଟିଆ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ 1.5.1989 ରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଓକିଲଙ୍କ ପାଉଣା ବାବଦ ଅର୍ଥ 11.5.1989 ରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା 26.4.1989 ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ 11.5.1989 ସୁଦ୍ଧା ମେ, 1989 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାକି ଥିବା ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ ଜମା ହୋଇସାରିଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଜମା କରାଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପ-ଧାରା (4) ର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅନୁପାଳନ ଅଟେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି, ଯଥା; *ବେଦ ପ୍ରକାଶ ୱାଧୱା ଏବଂ ସୁଦର୍ଶନ ଦେବୀ* (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) । ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବାକି ଭଡ଼ା ସହିତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପ-ଧାରା 4 ଅଧୀନରେ ଜମା ହେବାକୁ ଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଅର୍ଥ 11.5.1989 ସୁଦ୍ଧା ଯଥାରୀତି ଜମା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହିପରି ଭାବେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପ-ଧାରା (4) ର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅନୁପାଳନ ହୋଇଛି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକ 26.4.1989 କୁ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀର ତାରିଖ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଭୁଲ୍ କରିଥିଲେ ।

ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ ଦେଖାଯାଇପାରେ । ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଓକିଲଙ୍କ ପାଉଣା ବାବଦରେ ପ୍ରଦେୟ ଅର୍ଥରେ କିଛି ଅଭାବ ଥିଲା, ଯାହା କେବଳ 26.4.1989 ପରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ, ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଉପ-ଧାରା (4) ଅଧୀନରେ ବାକି ଭଡ଼ା, ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଦଖଲ ପାଇଁ କ୍ଷତିପୂରଣ, ସୁଧ, ମାମଲା ଖର୍ଚ୍ଚ ଜମା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅର୍ଥ କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟୁତ ଦେୟ ଜମା କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ରୂପେ, ଆବେଦନକାରୀ ବିଦ୍ୟୁତ ଦେୟ ଭାବେ 358 ଟଙ୍କା ମଧ ଜମା କରିଥିଲେ । ଓକିଲଙ୍କ ପାଉଣା ବାବଦ ଅର୍ଥ 375 ଟଙ୍କା ଥିଲା । ବିଦ୍ୟୁତ ଦେୟର ଅର୍ଥକୁ ଓକିଲଙ୍କ ପାଉଣା ବାବଦରେ ସମାଯୋଜିତ କିମ୍ବା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିଥା'ନ୍ତା । ପ୍ରାୟ ଛ' ହଜାର କିମ୍ବା ତା' ପାଖାପାଖି ଜମା ହୋଇଥିବା ସର୍ବମୋଟ ଅର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାତ୍ର 17 ଟଙ୍କାର ଏକ ସାମାନ୍ୟ ଅଭାବ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପ-ଧାରା (4) ରେ ଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଣୟନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପରାଜିତ କରିବା ପାଇଁ ଅକିଞ୍ଚିତକର ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ ହେବ । ଏହା କେବଳ ମାମଲାର ଏକ ଅତି ବୈଷୟିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହେବ ଯାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠାରେ ବାସ୍ତବରେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ଆଇନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକତା ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବେ ପୂରଣ ହୋଇଛି ।

ଘରମାଲିକ-ଭଡ଼ାଟିଆ ବିବାଦ ସମ୍ପର୍କିତ ଏକ ମାମଲାରେ, ଯାହା ଆଲ୍ଲାହାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି ଏବଂ *ଡାକ୍ତର ନୀଳାମ୍ବର ଝା ବନାମ ପ୍ରଥମ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ, ଗୋରଖପୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* (1982) ଏ.ଆର.ସି. 555 ରେ ବିବୃତ ହୋଇଛି, ସେଥିରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଛି ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଅର୍ଥ ଏକ ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଅଧିକ ଜମା କରାଯାଇଛି, ତେବେ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଅଭାବ ପାଇଁ ସମାଯୋଜିତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର ହେବା ପରେ ଭଡ଼ାଟିଆ ସମସ୍ତ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଏତେ ଇଚ୍ଛୁକ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଏହା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜମା ମଧ କରିଥିଲେ । ଆମ୍ଭେ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପଧାରା (4) ଲାଗୁ କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଯେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ଓ ମୌଳିକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା । ଏହା କେବଳ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଆଧାର ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନରେ ଖିଲାପ ଅଟେ, ତଥାପି ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ଭଡ଼ା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଜଣେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହିପରି ଏକ ସୁଯୋଗର ଲାଭ ଉଠାଇବା ପରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧରେ ସମତା ହୋଇଥାଏ ଘରମାଲିକ ବାକି ଭଡ଼ା ଏବଂ କ୍ଷତିପୂରଣ ସହିତ ଆଇନଗତ ଖର୍ଚ୍ଚ ଏବଂ ଖିଲାପ ଅର୍ଥ ଉପରେ ସୁଧ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଭଡ଼ାଟିଆ ପରିସରରୁ ବାହାରିଯିବାର ଦାୟିତ୍ୱରୁ ରକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି । ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଆଇନର ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନୁପାଳନକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାରେ ଏକ ଉଚ୍ଚ ବୈଷୟିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, ଆମ୍ଭେ ଏହା ମଧ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର କୌଣସି

ଆବଶ୍ୟକତାର ଅନୁପାଳନ ନ କରିବା ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ । ପୈଠ ହେବାକୁ ଥିବା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦେୟ ଏବଂ ପରିମାଣ ନିଃସନ୍ଦେହରେ ପ୍ରଥମ ଶୁଣାଣୀ ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ଜମା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ କିନ୍ତୁ ସେହି ଢାଞ୍ଚା ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଆଇନର ବୈଷୟିକତାକୁ ପାଳନ ନ କରି ବାସ୍ତବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଅନୁପାଳନ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20 ର ଉପଧାରା (4) ର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପାଳନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସୁରକ୍ଷାର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ଏବଂ ବାଦୀ-ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉଚ୍ଛେଦ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଦତ୍ତ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି । ତେବେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏନ. ଜେ.

ଆବେଦନକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ